

Tematické okruhy ke zkoušce Poradenství 2020

1. Obecné cíle poradenství podle Drapely (1995).
2. Základní sociální poradenství ve smyslu zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.
3. Odborné sociální poradenství ve smyslu zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů a jeho obligatorní činnosti.
4. Poradenství jako profese podle Schneiderové (2009).
5. Zlepšení nebo obnova sociálního fungování podle Havrdové (1999).
6. Viktimologické poradny-cílová skupina klientů.
7. Registrované sociální služby pro osoby závislé na návykových látkách.
8. Sociální situace zabezpečené dlouhodobými dávkami dle Krebse (2015).
9. Speciální školská zařízení, která se specializují na určitý typ zdravotního postižení či poruchy.
10. Teoretické nadoborové modely, ze kterých vychází teorie poradenství v sociální práci podle Matouška (2012).
11. Fází poradenského procesu.
12. Uzavírání smlouvy o poskytování sociální služby ve smyslu zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.
13. Poradenské metody.
14. Dávky nemocenského pojištění.
15. Bezúhonnost pro účely zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.
16. Verifikační diagnostický rozhovor.
17. Diagnostický rozhovor podle stupně řízenosti.
18. Výhody dotazníku ve srovnání s rozhovorem.
19. Průkaz, který svého držitele opravňuje k získání zákonem stanovených výhod (např. vyhrazené místo k sedění v prostředcích MHD nebo slevy na jízdném).
20. Činnost pedagogicko – psychologických poraden.
21. Systém sociální ochrany obyvatel v České republice.
22. Státní sociální podpora – členění dávek, testované a netestované dávky.
23. Pojmové znaky státní sociální podpory.
24. Poradenské aktivity v rezortu školství.

25. Legislativní ukotvení a vymezení rodičovské odpovědnosti.
26. Základní principy, na kterých pracují občanské poradny.
27. Dávky v systému pomoci v hmotné nouzi – členění.
28. Karta sociálních systémů.
29. Samostatný transdisciplinární vědecký obor, který se zaměřuje na užívání návykových látek, závislostní chování a jejich dopady a souvislosti.
30. Odborná způsobilost k výkonu povolání sociálního pracovníka podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.
31. Podzákoné normy.
32. . Existenční minimum – vymezení pojmu.
33. Ochrana občanů v oblasti bydlení – legislativní zakotvení.
34. Dávky pro osoby se zdravotním postižením – legislativní ukotvení a členění.
35. Příspěvek na péči podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů – komu se poskytuje, stupně závislosti na pomoci jiné fyzické osoby.
36. Sociální služby poskytované za úhradu a bez úhrady nákladů – výčet.
37. Asistent sociální péče podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.
38. Povinnosti poskytovatelů podle § 88 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.

Poznámka: Jména autorů a rok vydání jejich publikace jsou v tematických okruzích uvedeny z důvodu lepší orientace v textu. Rozpracované okruhy naleznete v literatuře:

PILÁT, Miroslav. *Sociálně – právní poradenství: úvod do problematiky*. Opava: Slezská univerzita v Opavě, Fakulta veřejných politik, 2019.

Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.